

§ 11. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do postanowień, co do których przepisy szczególne przyznają upoważnienie wprowadzenia zmian w kwotach pieniężnych innej władzy niż Rada Ministrów.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą zmian w kwotach pieniężnych określonych w art. 1—3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 704), w art. 1—7 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 721) i w art. 1—4 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 722).

§ 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 13. Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1923 r.; nie stosują się one do przestępstw popełnionych przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

859.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 8 października 1923 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 lutego 1922 r. co do przyznania ulgowej opłaty pocztowej paczkom z podręcznikami szkolnymi.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310), zarządza się co następuje:

§ 1. a) Dla paczek pocztowych, zawierających podręczniki szkolne, ustanawia się ulgową opłatę w wysokości 50% normalnej opłaty pocztowej od wagi paczek.

b) Pod nazwą „podręczniki szkolne” należy rozumieć wyłącznie podręczniki zatwierdzone do użytku szkolnego przez Minist. Wyznań Relig. i Oświec. Publ.

§ 2. Z ulgowej opłaty pocztowej (§ 1) korzystać mogą jedynie:

a) firmy nakładowe podręczników szkolnych w stosunku z zakładami naukowymi wszystkich typów, oraz:

b) zakłady naukowe wszystkich typów w stosunku wzajemnym oraz w stosunku z firmami nakładowymi podręczników szkolnych.

§ 3. Na paczkach z podręcznikami szkolnymi oraz przynależnych do nich adresach pomocniczych umieszczać należy napis: „Podręczniki szkolne”.

§ 4. Podręczniki szkolne przesyłane za opłatą dla druków nie korzystają z żadnej ulgi.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 14 poz. 132).

Minister Poczt i Telegrafów: *Moszczyński*

860.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 16 października 1923 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy artykułu 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Nowe opłaty pocztowe dla obrotu wewnętrznego i dla obrotu zagranicznego według załączonej taryfy obowiązują od 1-go listopada 1923 r. z wyjątkiem opłat kwartalnych i miesięcznych co do których podwyżka wchodzi w życie dopiero z dniem 1-go stycznia 1924 r.

Korespondencji nadanej przed dniem 1-go listopada a nadeszłej do urzędów oddawczych po tym dniu nie należy obciążać dopłatą.

§ 2. Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 40.000 mk., najwyższa zaś kwota odszkodowania za polecone przesyłki listowe do zagranicy równa się 2.000.000 mk.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (cupon réponse international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

- a) za kupon nowy wartości 50 cent. 20.000 mk.
- b) „ „ dawny „ 25 „ 10.000 „

§ 3. Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od dnia 1-go listopada 1923 r.

Począwszy od 1-go stycznia 1924 r. winni interesanci, którzy należytości za umówiony lub skrócony adres względnie za doręczanie im telegramów do kilku miejsc zapłacą zgóry, złożyć pisemną deklarację, że obowiązują się uiścić wszelkie nadwyżki związane z każdorazową zmianą taryfy.

§ 4. Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier. Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Czechosłowacji i Rumunii równa się podwójnej opłacie wewnętrznej, do Węgier zaś pojedynczej wewnętrznej plus 7 (siedem) centymów.

Do W. M. Gdańska opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi 7 (siedem) centymów.

Stawki podane w centymach przelicza się na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej, stosowanego dla telegramów zagranicznych.

§ 5. Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 1-go listopada 1923 r. z wyjątkiem abonamentowych

opłat telefonicznych, które obowiązują od 1 grudnia 1923 r. według załączonej taryfy z następującymi wyjątkami:

a) do sieci miejscowej w Warszawie, Lwowie, Lublinie, Łodzi, Białymstoku, Zagłębiu Borysławskim i Dąbrowskiem mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy, odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa przy nadawaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, a zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30 i 33.

b) w województwach poznańskim i pomorskim obowiązują tylko należności budowlane tzn. §§ 6, 7, 8, 9, 10 następnie §§ 22, 23, 24, 25 dalej należności na rozmowy międzymiastowe tzn. §§ 26, 27, 28, 29, 30 opłaty za rozmaite inne świadczenia tzn. §§ 31, 32 i 33 wreszcie cały rozdział III.

Abonenci, dla których podwyższone opłaty abonamentowe nie będą dogodnie, mogą wypowiedzieć abonament na dwa tygodnie przed 1-y m grudnia 1923 r. Wszyscy inni abonenci winni dopłacić różnicę od 1-go grudnia b. r. do końca roku.

Podwyższone należności za rozmowy telefoniczne międzymiastowe obowiązują także w ruchu z Austrią i Czechosłowacją.

W ruchu telefonicznym z W. M. Gdańskiem obowiązują stawki w centymach, a mianowicie:

do 25 kilometrów	25 centów
„ 50 „	50 „
„ 100 „	75 „
i za każde dalsze 100 kilometrów	25 „

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą.

Stawki we frankach i centymach przelicza się na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej.

§ 6. Podwyższone opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

a) w obrocie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, przyczem zezwala się na ich stosowanie w górnośląskiej części województwa śląskiego,

b) w obrocie z Polski do obszarów W. M. Gdańska z wyjątkiem poz. 10, 11c i 12 taryfy pocztowej oraz opłaty za telegramy i rozmowy telefoniczne, w miejsce których obowiązują postanowienia § 4 i 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1923 r., z tą chwilą tracąc moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszym rozporządzenia.

Minister Poczt i Telegrafów: *Moszczyński*

A. TARYFA POCZTOWA.

I. OBRÓT WEWNĘTRZNY.

1. Listy zwykłe:

a) obrót miejscowy:	mk.
do wagi 250 gramów	10.000
b) obrót zamiejscowy:	
do wagi 20 gramów	10.000
ponad 20 gr. do 250 gramów	20.000
urzędowe ponad 20 gr. do 2000 gr.	20.000

2. Kartki pocztowe (niezależnie od należności za blankiet urzędowego nakładu):

a) pojedyncze	5.000
b) z odpowiedzią	10.000

3. Kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach

1.000

4. Druki zwykłe:

do wagi 25 gramów	1.000
„ „ 50 „	2.000
„ „ 100 „	4.000
„ „ 250 „	8.000
„ „ 500 „	12.000
„ „ 1000 „	16.000
urzędowe ponad 1000 gr. do 2000 gr.	16.000

5. Druki dla ociemniałych:

do wagi 500 gramów	100
„ „ 1000 „	200
„ „ 1500 „	300
„ „ 2000 „	400
„ „ 2500 „	500
„ „ 3000 „	600

6. Papiery handlowe (także manuskrypty bez korekty):

do wagi 250 gramów	8.000
„ „ 500 „	12.000
„ „ 1000 „	16.000

7. Próbkki towarów:

do wagi 100 gramów	5.000
„ „ 250 „	8.000
„ „ 500 „	12.000
„ „ 1000 „	16.000

8. Przesyłki mieszane:

do wagi 250 gramów	8.000
„ „ 500 „	12.000
„ „ 1000 „	16.000

9. Czasopisma:

Opłata od każdego egzemplarza czasopisma wynosi:

- za czasopismo do wagi 25 gr. 25% opłaty za druki do wagi 25 gr.;
- za czasopismo do wagi 50 gr. 25% opłaty za druki do wagi 50 gr.;
- za czasopismo do wagi 100 gr. 15% opłaty za druki do wagi 100 gr.;
- za czasopismo do wagi 250 gr. 15% opłaty za druki do wagi 250 gr.;
- za czasopismo do wagi 500 gr. 15% opłaty za druki do wagi 500 gr.;
- za czasopismo do wagi 1000 gr. 15% opłaty za druki do wagi 1000 gr.;

- Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy 10.000
 Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O. 5.000
 Za doręczenie pośpieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz dokumentów oddawczych (dowodów odbioru) na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki 40.000
 Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante” opłata dodatkowa. 5.000
 Nieuiszczoną przez nadawcę opłatą dodatkową za „poste-restante” (przy zwykłych przesyłkach listowych) pobiera się od odbiorcy w pojedynczej wysokości.
 Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:
 a) przesyłki poleconej 3.000
 b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O. 5.000
 c) paczki, za każde 5 kg. wagi. 20.000
 d) telegramu 3.000

Należitości przy odbiorze:

Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono:

- A) listów wartościowych, przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:
 a) do 10.000 mk. 50
 b) ponad 10.000 mk. do 100.000 mk. 500
 c) " 100.000 " " 300.000 " 2.000
 d) " 300.000 " " 500.000 " 4.000
 e) " 500.000 " " 1.000.000 " 5.000
 za każdy dalszy 1.000.000 mk. lub jego część 10.000
 B) przekazów P. K. O., stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sierocy, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłacanych z funduszy Skarbu Państwa:
 a) do 100.000 mk. nie pobiera się żadnej należitości,
 b) ponad 100.000 mk. 100

Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź przekazami P. K. O., bądź to listami wartościowymi — nie pobiera się żadnej należitości.

C) paczek:

w Warszawie:

do 5 kg.	20.000
" 10 "	30.000
" 15 "	40.000
" 20 "	50.000

	W MIEJSCOWOŚCIACH		
	I kl.	II kl.	III kl.
do 5 klg.	15000	10000	8000
" 10 "	20000	15000	10000
" 15 "	30000	20000	15000
" 20 "	40000	30000	20000

Do miejscowości I klasy należą:

Będzin, Biała, Białystok, Bielsko, Borysław, Bydgoszcz, Chełm, Chrzanów, Cieszyn, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Drohobycz, Dubno, Dziedzice, Grudziądz, Jarosław, Jasło, Jaworzno, Kalisz, Kielce, Kołomyja, Kowel, Kraków, Krzemieniec, Lublin, Lwów, Łomża, Łódź, Łuck, Nowy-Sącz, Opatów, Ostrowiec, Ostrów Wołyński, Piotrków Trybunalski, Płock, Poznań, Przemysł, Radom, Równe wołyńskie, Rzeszów, Sambor, Sanok, Sarny, Siedlce, Sosnowiec, Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Toruń, Wierzbnik, Włocławek, Włodzimierz, Zakopane, Zamość, Zawiercie.

Do miejscowości II klasy należą:

Andrychów, Biała Podl., Bełz, Biecz, Biłgoraj Bochnia, Bolechów, Borszczów, Brodnica, Brody, Bóbrka, Buczacz, Bursztyn, Brzesko, Brzeżany, Brzozów, Chełmno, Chełmża, Chodorów 2, Chodzież, Chojnice, Chorostków, Ciechanów Maz., Czarnków, Czortków, Dąbrowa k. Tarnowa, Delatyn, Dębica, Dęblin, Dobromil, Dolina, Dubiecko, Dukla, Dynów, Frysztat, Gniezno, Gostyń, Gorlice, Grodziec k. Ząbkowic, Gródek Jagielloński, Grzymałów, Halicz, Horodenka, Hrubieszów, Husiatyn, Inowrocław, Iwonicz, Jarocin pom. Jaworów, Jędrzejów, Kałusz, Kamionka Strumiłowa, Kańczuga, Kępno, Kęty, Kolbuszowa, Komarno, Kopyczyńce, Kościan, Kościeszyn, Kossów, Koźmin, Kozienice, Kraśnik, Krasny Staw, Krotoszyn, Krosno, Kruszwica, Krynica, Kutry, Leszno, Leżajsk, Lipno, Warsz., Lisko, Lubaczów, Lubartów, Łańcut, Łowicz, Łuków, Mielec, Mielnica, Międzychód, Mława, Mogilno, Monasterzyska, Mościska, Nadwórna, Nakło, Nisko, Nowy Targ, Oborniki, Oleszyce, Opoczno, Ostrołęka, Ostrów Łomż., Ostrów Pozn., Ostrowice, Ostrzeszów, Oświęcim, Ottynia, Parczew, Pilzno, Peczniżyn, Pleszew, Podhajce, Podwoleczyska, Posada Olchowska, Przemysław, Przeworsk, Puławy, Rabka, Radomsko, Radomyśl Wielki, Radymno, Radziechów, Rawa Ruska, Rawicz, Rogoźno, Rohatyn, Ropczyce, Rozwadów, Roźniatów, Rudki, Rudnik n. Sanem, Rymanów, Rypin, Sandomierz, Sądowa Wisznia, Schodnica, Sędziszów, Sieniawa, Sieradz, Sierpc, Skala, Skalał, Skierniewice, Skole, Śniatyn, Sokal, Sokółów k. Rzeszowa, Srem, Środa, Starogard, Stary Sambor, Staszów, Strzelno, Strzyżów, Suwałki, Swiecie, Szamotuły, Szczakowa, Szczawnica, Szydłowice, Tarnobrzeg, Tczew, Tłumacz, Tłuste, Tomaszów Lubelski, Tomaszów Rawski, Trembowla, Truskawiec, Trzebinia, Turka n. Stryjem, Trzemeszno, Tustanowice, Tyczyn, Uchnów, Ustrzyki Dolne, Wąbrzeźno, Węgrowiec, Wejherowo, Wieliczka, Wieluń, Włodawa, Wolsztyn, Września, Zabłotów, Zagórz, Zaleszczyki, Zbaraż, Zborów, Zdołunowo, Złoczów, Zmigród, Żółkiew, Żydaków, Żywiec.

Do miejscowości III klasy należą: pozostałe miejscowości.

Przenoszenie miejscowości z klasy III do II ewentualnie z klasy II do III należy do zakresu działania Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Za doręczenie paczki przez listonosza wiejskiego: za każde 5 kg. wagi 20.000

Za skrytki lub przegródki miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i gazet . . . 200.000

- b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów 500.000
 - c) dla paczek wyłącznie w Warszawie 2.000.000
w innych miejscowościach 1.500.000
- Opłatę pod a) pobiera się zasadniczo w miejscowościach gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, opłatę za skrytki (za przegródki nie) pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosi żądanie posiadania płatnej skrytki.
- Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.
- Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę 10.000
najwyżej za jedną paczkę 200.000
- Od opłaty składowego są wolne:

- a) dzień doręczenia (wydania) adresu pomocniczego odbiorcy i nadto:
- b) w miejscowym okręgu doręczeń bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, przy paczkach dla wojskowych (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni,
- c) przy paczkach, adresowanych „post-restante” dalsze cztery dni,
- d) w zamiejscowym okręgu doręczeń — dalszych 14 dni.

Od opłaty składowego za paczki, oprócz dni podanych pod a) do d) wolne są, aż do dnia odbioru również wszystkie niedziele i święta uroczyste, w których normalna służba doręczeń nie jest wykonywana.

Inne opłaty.

- Należność za wniesioną reklamację od każdej przesyłki 10.000
- Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki 10.000
- Duplikat poświadczenia nadania 10.000
- Zniesienie lub zmniejszenie pobrania 10.000
- Zawiadomienie o niedoręczalności paczki włącznie z zarządzeniem nadawcy 10.000
- Należność za zawiadomienie o niedoręczalności przy większej ilości paczek, nadanych równocześnie przez tego samego nadawcę, do tego samego odbiorcy pobiera się tylko raz.
- Należność za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę 10.000
- Należność za pośrednictwo przy oceniu:
 - a) przesyłek listowych 5.000
 - b) paczek 20.000
- Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek w Gdańsku, z wyjątkiem paczek ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej 20.000
- Za przepakowanie paczek pobiera się należność w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.
- Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy oceniu miesięcznie 200.000
- Jeżeli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym lub jeśli przy czyn-

- ności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, natenczas dolicza się należność za pośrednictwo przy oceniu.
- Upoważnienie wypłaty (duplikaty) w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę 10.000
- Pełnomocnictwo:
 - a) do jednorazowego odbioru przesyłek. 2.000
 - b) stałe do odbioru przesyłek 20.000
- Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie 100.000
- Za nadanie przesyłki polecanej poza godzinami urzędowymi opłata dodatkowa 10.000
- Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie . 100.000
- Pisma sądowe do stron w województwie lwowskim, krakowskim, stanisławowskim i tarnopolskim:
 - a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu 5.000
 - b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości 10.000

II. SPECJALNE OPŁATY POCZTOWE W GÓRNO-ŚLĄSKIEJ CZĘŚCI WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO.
(Obrót wewnętrzny).

1. Doręczenia pośpieszne: w obrocie wewnętrznym i w obrocie z innymi dzielnicami Polski uiszcza nadawca:
 - a) za przesyłki listowe w miejscowym okręgu doręczeń 20.000
 - za przesyłki listowe w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym) rzeczywiste koszty posłańca najmniej . 20.000
 - w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym) 40.000
 - b) za paczki w miejscowym okręgu doręczeń, niezależnie od należności za doręczenie 20.000
 - w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym) niezależnie od należności za doręczenie najmniej. 20.000
 - w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym) 40.000
2. Doręczenie paczek:
 - do wagi 5 kg. 8.000
 - " " 10 " 10.000
 - " " 15 " 15.000
 - " " 20 " 20.000
 - za doręczenie paczki gazetowej 8.000
3. Poświadczenie nadania zwykłej paczki . 2.000
4. Za zlecenie:
 - a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,
 - b) za czynność okazania do inkasa . . 10.000
 - c) za zrealizowanie zlecenia, od każdego rozpoczętych 100.000 mk. zainkasowanej kwoty 100

d) za zwrot przyjętego weksla, zaprotowanego weksla i protestu, opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi.		22. Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem, za każde 10.000 marek lub ich część	500
e) należność za wniesienie protestu z tytułu zlecenia	40.000	najmniej miesięcznie	50.000
5. Należność za żądanie powtórnego okazania zlecenia, lub przesyłki za pobraniem	5.000	23. Za doręczenie listu za dowodem doręczenia, poświadczenie doręczenia i zwrócenie dowodu doręczenia nadawcy	10.000
6. Za pobrania:		24. Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych	10.000
a) należność za pobranie.	10.000	25. Za zamówienie dodatkowych okazów gazet	5.000
b) za czynność pobrania, od każdego rozpoczętych 100.000 mk. pobranej kwoty:	100	26. Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:	
7. Za wypłatę z konta listu kredytowego: za każde 100.000 mk.	1.000	a) do 10 km.	20.000
8. Za dworcowe przesyłki gazetowe (w ruchu z innymi dzielnicami Polski niedopuszczone):		b) ponad 10 km.	40.000
miesięcznie za każdy egzemplarz.	1.000	od 10 kg. do 20 kg.:	
najmniej miesięcznie	10.000	a) do 10 km.	40.000
Za dworcowe przesyłki gazetowe, zamówione w drugiej połowie miesiąca (od 15-go lub później), pobiera się połowę należności, najmniej jednak 10.000 mk.		b) ponad 10 km.	80.000
9. Urzędowe poświadczenie doręczenia przesyłki (tylko w obrocie wewnętrznym)	5.000	27. Za jazdę pocztą od kilometra	15.000
10. Za nadanie przesyłek przy użyciu skrzynki, umieszczonej na wozach kolei miejskich	1.000	28. Za przekazanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości, o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, oraz za przekazanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu	5.000
11. Za przyjęcie paczki przez organ doręczający paczki w ruchu miejscowym za pomocą jazdy.	10.000	29) Należność manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:	
12. Za zwrot niewysłanej jeszcze przesyłki.	1.000	a) czasopism dziennych od egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięcznie	5.000
13. a) za cofnięcie zamówienia gazetowego, o ile zamówienie przekazane już zostało nakładcy.	5.000	b) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma	100
zresztą	2.000	Opłaty wyszczególnione pod II 4, 5, 13, 14a, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28 i 29 obowiązują także w województwach: poznańskim i pomorskim.	
b) za przepisanie czasopisma na nazwisko innej osoby w miejsce pierwotnego abonenta	5.000		
14. Za wystawienie: a) legitymacji pocztowej.	10.000		
b) karty składowej	5.000		
15. Informacja poza godzinami urzędowymi o nadejściu przesyłek „poste restante”.	5.000		
16. Należność manipulacyjna przy umowach co do badania uprawnienia do podejmowania przesyłek zgłaszającego się po ich odbiór.	5.000		
17. Za wydanie zwykłych przesyłek w urzędzie, rocznie	20.000		
18. Roczna należność za badanie uprawnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy	25.000		
19. Za skrytki zwykłe kwartalnie	250.000		
„ „ „ większe kwartalnie	500.000		
20. Należność za dodatkowe dostarczenie czasopism	5.000		
21. Należność za wymianę zepsutych znaczków pocztowych.	10		

III. OBRÓT Z ZAGRANICĄ.

1) Listy zwykłe:

a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:	
do wagi 20 gramów.	15.000 mk.
za każde dalsze 20 gramów.	10.000 „

b) do innych krajów:

do wagi 20 gramów.	20.000 mk.
za każde dalsze 20 gramów.	10.000 „

Waga listów nie może przekraczać 2 kilogramów, a wymiary w każdym z trzech kierunków nie mogą być większe niż 45 centymetrów lub jeżeli list ma formę rulonu — niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

2) Kartki pocztowe:

a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:	
za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią	9000 mk.

b) do innych krajów:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią 12000 mk.

Największy dopuszczalny wymiar kartek pocztowych: długość 14 centymetrów — szerokość 9 centymetrów, najmniejszy zaś wymiar: długość 10 centymetrów — szerokość 7 centymetrów.

3) Druki zwykłe i czasopisma:

za każde 50 gramów 4000 mk.

Dla wzajemnego ruchu czasopism między Polską a Czechosłowacją i Węgrami obowiązują taryfy wewnętrzne.

Waga druków zwykłych i czasopism nie może przekraczać 2 kilogramów. Waga pojedynczo wysyłanych tomów dzieła może wynosić 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

4) Druki wypukłe dla ociemniałych:

a) do Czechosłowacji i Węgier:

za każde 500 gramów 100 mk.

b) do innych krajów:

za każde 500 gramów 2000 mk.

Waga druków wypukłych dla ociemniałych nie może przekraczać 3 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

5) Papiery handlowe:

za każde 50 gramów 4.000 mk.

najmniej jednak 20.000 „

Waga papierów handlowych nie może przekraczać 2 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

6) Próbki towarów:

za każde 50 gramów 4000 mk.

najmniej jednak 8000 „

Waga próbek towarów nie może przekraczać 500 gramów, a wymiary nie mogą być większe, niż 30 centymetrów na długość, 20 centymetrów na szerokość i 10 centymetrów na wysokość; lub, jeżeli mają formę rulonu, niż 30 centymetrów na długość i 15 centymetrów w średnicy.

7) Różnolita zawartość (złączenie w jedną przesyłkę próbek, druków i papierów handlowych):

za każde 50 gramów 4000 mk.
przyczem jeżeli przesyłka zawiera:

a) tylko druki i próbki:

najmniej 8000 mk.

b) również papiery handlowe:

najmniej 20000 mk.

Waga najwyższa: 2 kilogramy, przy dołączeniu zaś druków dla ociemniałych: 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.

8) Polecenie przesyłek listowych . 20000 mk.

9) Zwrotne poświadczenie odbioru na przesyłkę poleconą:

a) przy nadaniu 20000 mk.

b) po nadaniu. 40000 „

10) Reklamacja przesyłek zwykłych lub polecanych. 40000 mk.

11) Należytość za doręczenie pośpieszne (przez ekspres) 40000 mk.

12) Żądanie wycofania lub zmiany adresu:

a) drogą pocztową 40000 mk.

b) drogą telegraficzną, należytość za telegram według zwyczajnej taryfy zagranicznej.

Za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone zagraniczne przesyłki listowe pobiera się od adresatów dopłatę w podwójnej wysokości brakującej opłaty, przyczem powyższa dopłata nie może być mniejsza niż 12000 marek.

Zasadniczo wszystkie przesyłki listowe w obrocie zagranicznym mają być w całości opłacone przez nadawców.

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe wszelkiego rodzaju należy zatem zwracać, o ile możności, nadawcom celem uzupełnienia brakującej opłaty.

Nieopłacone druki, czasopisma, próbki towarów i papiery handlowe wykluczone są od przewozu, a w razie niemożności zwrotu nadawcy uważane są jako przesyłki niedoręczalne.

B. TARYFA TELEGRAFICZNA.

I. Obrót wewnętrzny.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykłe: opłata od wyrazu najmniej jednak	10.000 100.000	Kolejowe urzędy telegraficzne w miejscowościach, gdzie znajdują się także państwowe urzędy telegraficzne, pobierają dodatkową należność na rzecz skarbu kolejowego, którą ustala każdorazowo Min. Kolei Żelaznych. Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwolone. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego. Najniższa opłata za telegram zwykły do 10 wyrazów wynosi 100.000 mk., zaś za każdy następny wyraz 10.000 mk.
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D): opłata od wyrazu najmniej jednak	30.000 300.000	Najniższa opłata za telegram pilny do 10 wyrazów wynosi 300.000 mk., zaś za każdy następny wyraz 30.000 mk. Telegramy pilne do stacji kolejowych przyjmuje się tylko na odpowiedzialność nadawcy.
3	Za zapłaconą odpowiedź zwykłą =RPx=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należność za blankiet na tę odpowiedź	10.000 100.000 1.000	Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Ponadto ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi zwykłej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
4	Za zapłaconą odpowiedź pilną =RPDx=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należność za blankiet na tę odpowiedź	30.000 300.000 1.000	Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Ponadto ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi pilnej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niższa od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu .	5.000	Telegramy prasowe oznaczone przed nagłówkiem słowem „Presse” przyjmuje się za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. Telegramy prasowe pilne są niedozwolone. W telegramach prasowych są niedopuszczone znaki konwencjonalne z wyjątkiem =TMx=(patrz poz. 10).
6	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	2.000	Inne warunki jak pod 5.
7	Za sprawdzenie telegramu =TC=: 25% opłaty telegramu zwykłego o takiej samej ilości słów jednakże bez dodatkowych opłat np. za odpowiedź, posłańca i t. p.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu obowiązkowo.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraf. zwykłe=PC= b) telegraf. pilne=PCD= c) pocztą =PCP= jak za list zwykły do 20 gramów wagi t. j.	100.000 300.000 10.000	O doręczeniu telegramu ze znakiem =PCP= zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowym (Dz. Urz. M. P. i T. № 5 str. 78 pkt. 18). W ruchu z zagranicą zawiadomienie to wysyła się listem opłaconym według zagranicznej taryfy.
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony=PR=jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony =GPR=pobiera się należność pocztową wyłącznie za samo polecenie listu t. j.	10.000	Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należności.
10	Za telegramy o kilku adresach=TMx=: a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego . . b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego . . .	25.000 50.000	Należność za odpisy pobiera się tyle razy ile jest adresów, mniej jeden. Znaki konwencjonalne jak np. =RP, =XPP, =XPT=i t. d. umieszcza się zawsze przed tym adresem, do którego się odnoszą, z wyjątkiem D, TC, które umieszczone przed pierwszym adresem obok znaku TMx odnoszą się do wszystkich adresów.
11	Za telegramy ze znakiem umówionym =XPT= i =XPP=opłaca się prócz normalnej należności za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszt doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności na żądanie nadawcy lub za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności jak za zwykłą kartkę pocztowa.	100.000 100.000	Za telegramy ze znakami =XPP= lub =XPT=różnicę między złożoną przedpłatą a rzeczywistymi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę. Jeżeli telegram doręczono inną okazją, a nie umyślnym posłańcem, wówczas zwraca się nadawcy cały depozyt. O doręczeniu telegramu =XPT= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy telegramem służbowym urząd nadawczy. O doręczeniu telegramu =XPP= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy bezpłatnym pismem służbowym urząd nadawczy. W obu wypadkach należy zawsze podać ile wypłacono posłańcowi z kasy urzędu za odbytą drogę. Za doręczenie telegramu ze znakami=XPP= lub =XPT= nie pobiera posłaniec od adresata żadnej dopłaty (patrz Dz. U. M. P. i T. № 5 z r. 1923 str. 75 pkt. 10). Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramy=XPP= i =XPT= niedopuszczalne, zaś telegramy ze znakiem konwencjonalnym =posłańcem=tylko na odpowiedzialność nadawcy.
12	Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów za każde 100 słów lub część tychże.	20.000	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należności za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
13	Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom za każde 100 słów lub część tychże	10.000	Telegramy odtelefonowane uważa się za doręczone, niemniej jednak przesyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako list zwykły bezpłatnie.
14	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego	10.000	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
15	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu	40.000	Prośba o wydanie duplikatu ani też sam duplikat nie podlegają opłacie stemplowej.
16	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego: a) do stu słów b) za każde dalsze 100 słów lub część tychże po c) za blankiet telegraficzny na odpis	40.000 10.000 1.000	Prośba o wydanie odpisu telegramu ani też sam odpis nie podlegają opłacie stemplowej. Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym n. p.: „Odpis telegramu” (tytuł) (tekst telegramu) „Za zgodność” (podpis i pieczęć urzędu).
17	Za każdy umówiony lub skrócony adres: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie	200.000 150.000	Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.
18	Za doręczenie telegramów do kilku miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) w innych urzędach kwartalnie	200.000 150.000	Adresaci, którzy posiadają skrócony lub umówiony adres, mogą także żądać doręczenia im telegramów do kilku miejsc o różnych porach dnia jednakże tylko po uiszczeniu opłaty pod poz. 18. Od abonentów zgłaszających umówiony lub skrócony adres w ciągu kwartału pobiera się należność w kwocie proporcjonalnej licząc 30 dni za miesiąc, do których jednak dnia zgłoszenia się nie wlicza. Abonenci, którzy opłacili należność za cały rok z góry, dopłacają różnicę z powodu podwyższenia taryfy w stosunku proporcjonalnym. Za świadczenia te, jeżeli trwają krócej aniżeli kwartał, pobiera się należności w stosunku proporcjonalnym jak pod poz. 17.
19	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelegrafowanego	30.000	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
20	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	10.000	W razie cofnięcia takiego telegramu należności dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
21	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p.	10.000	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplovej. Jeżeli w jednym podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należność od każdego reklamowanego telegramu. Należność za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia, wykazały, że reklamacja była uzasadniona.
22	Za odebranie telegramu na poczcie (post-restante G. P.) lub w telegrafii (telegraphe-restant T. R.)	5.000	Opłatę pobiera się wyłącznie przy nadaniu telegramu.
23	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	20.000	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
24	Za zwrot przedpłaty złożonej przez nadawcę (patrz poz. 11)	5.000	Należność ściąga się od nadawcy telegramu ze znakami =XPP= lub =XPT= przy zwrocie ewentualnej nadwyżki przedpłaty (depozytu), lub gdy się zwraca cały depozyt. Nadwyżka lub cały depozyt zwraca się w terminie sześciotygodniowym od dnia wysłania do nadawcy zawiadomienia o zwrocie.
25	Za blankiet telegraficzny nadawczy . . .	1.000	

II. Obrót z zagranicą.

Czechosłowacja *):

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego 20.000 mk.

Rumunja *):

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego 20.000 "

Węgry *):

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego równa się pojedynczej opłacie wewnętrznej plus 7 centymów za tranzyt przez Czechosłowację.

W. m. Gdańsk **):

Opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi 7 centymów.

Stawki podane w centymach przelicza się na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polskiej.

*) Należności uboczne mianowicie:

za =PC= należy pobierać jak za telegram o 5 wyrazach według stawek ustalonych dla tych krajów,
za =PCD= jak za pilny telegram o 5 wyrazach według stawek ustalonych dla tych krajów,

za =PR= jak za list polecony do zagranicy,
za =GPR= jak za polecenie listu do zagranicy,
za =TMx= według taryfy wewnętrznej.

**) Należności uboczne mianowicie:

za =PC=, =PCD=, =PR=, =GPR= i =TMx= należy pobierać według taryfy zagranicznej.

Stawki do innych krajów:

patrz „Zagraniczna taryfa telegraficzna” (Dodatek do Dz. Urz. M. P. i T. № 26 ex 1922).

C. TARYFA TELEFONICZNA

ważna na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

I. SIEĆ TELEFONICZNA. 1)

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

a) Sieci lokalnych.

b) Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za opłatą abonamentu (§ 13).

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należności od poszczególnej rozmowy (§ 27).

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

1) Nie obowiązuje na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

Sieć lokalna może posiadać:

- a) jedną tylko centralę główną lub
- b) jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy;¹⁾

- a) Pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

Dla sieci z ilością do 100 abonentów teren w promieniu 1 klm.

Dla sieci z ilością od 101 do 2000 abon. teren w promieniu 2 klm.

Dla sieci z ilością od 2001 wzwyż teren w promieniu 3 klm.

- b) Druga strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

II. NALEŻYTOŚCI.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym, płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należności, a mianowicie:

- a²⁾ abonenci zamieszkali w obrębie strefy pierwszej za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejeje jednorazowo po 2.500.000 mk. za każde 100 mtr. lub ich część rzeczywistej długości linii telefonicznej;
- b) abonenci zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 3.000.000 mk.;
- c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 2.500.000 mk.

¹⁾ Patrz § 35.

²⁾ Patrz § 34.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczty i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

- a) za przyłączenie w tym samym pokoju co i aparat główny 2.500.000 mk.,
- b) za przyłączenie w tym samym mieszkaniu co i aparat główny 3.000.000 mk.,
- c) za przyłączenie w tym samym budynku co i aparat główny 3.500.000 mk.,
- d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej (3.500.000 mk.) za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linię dla aparatu głównego, t. j. należności według § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne pod następującymi warunkami:

- a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;
- b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości;
- c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;
- d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;
- e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać nie mniej niż jedno połączenie z centralą państwową przyczem ich budowę uskutecznia się za opłatą należności podług § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczty i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego pobiera się jednorazowo opłaty jak następuje:

- a) za przeniesienie w tym samym pokoju 2.500.000 mk.
- b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu 3.000.000 „
- c) za przeniesienie do innego lokalu tego samego budynku 3.500.000 „
- d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty (3.500.000 mk.) według punktu c)

- i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.
- b) Abonament zbiorowy: Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatoriach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.
- c) Abonament publiczny: Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych,

dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla użytku publiczności.

- d) Abonament towarzyski: Do tej kategorii zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej centrali bądź to głównej, bądź pomocniczej zalicza się ona do grupy:

I-ej	przy ilości abonentów do 50
II-ej	" " " od 51 do 100
III-ej	" " " od 101 do 2000
IV-ej	" " " od 2001 do 5000
V-ej	" " " ponad 5000.

§ 16¹⁾. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t.j. w promieniu km.	Abonament kwartalny			Abonament towarzyski		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	kwartalnie		
						w dwójkę	w trójkę	w czwórkę
Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.			
I	do 50	1	450.000	1.080.000	2.250.000	270.000	180.000	135.000
II	od 51—100	1	900.000	1.800.000	3.600.000	540.000	360.000	270.000
III	od 101—2000	2	1.800.000	3.150.000	6.300.000	1.080.000	810.000	630.000
IV	od 2001—5000	3	2.700.000	4.950.000	7.650.000	1.800.000	1.260.000	1.080.000
V	ponad 5000	3	4.500.000	7.200.000	9.000.000	2.700.000	2.160.000	1.800.000

Ponadto o ile do abnowanego aparatu załączone są dodatkowo aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

- a) za każdy aparat dodatkowy 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy,
- b) za dzwonek dodatkowy 168000 mk.
- c) za słuchawkę dodatkową (bez rycałtu za załączenie) 168000 „
- d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy 360000 „
- e) za aparat załączony na stałe do kontaktu, stanowiący własność abonenta, 50% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy,
- f) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność Skarbu Pocztowego 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację linii, a mianowicie: rocznie po mk. 300.000 za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za 1/2 roku, a za konserwację linii za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

- a) za te części linii, z których korzystają wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii,
- b) za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz

1) Abonenci katowickiej sieci okręgowej załączeni do central w Katowicach i Królewskiej Hucie należą do IV grupy abonamentu; abonenci innych central pomocniczych katowickiej sieci okręgowej należą do III grupy abonamentu.

Abonenci innych sieci poza katowicką siecią okręgową należą do grup od I—III, zależnie od ilości abonentów w danej sieci.

Abonenci poszczególnych czterech grup dzielą się na trzy kategorie według zasad przewidzianych w § 14 lit. a) b) i c).

zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linii po 300.000 mk. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 1.500.000 mk. rocznie.

§ 21¹⁾. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17, dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym:	Opłata za odległość rocznie marek:
do 10 klm.	4.500.000
od 11 do 20 klm.	6.000.000
od 21 do 30 „	9.000.000
od 31 do 40 „	12.000.000
od 41 wzwyż	15.000.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych centrali w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywani mogą do rozmowy tylko przez tych abonentów centrali pomocniczych, którzy taki sam dodatek złożyli. Abonenci centrali głównej są uprawnieni wzywać do bezpłatnych rozmów abonentów tylko tych centrali pomocniczych, za których odległość złożyli powyższy dodatek. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia,

ilość stwier. w dn. 31/III powoduje zmianę taryfy od 1 lipca,

ilość stwier. w dn. 30/VI powoduje zmianę taryfy od 1 października,

ilość stwier. w dn. 30/IX powoduje zmianę taryfy od 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

¹⁾ § 21 nie obowiązuje na polskim Górnym Śląsku (patrz uwaga do § 16).

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca kwartału kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do rozmów z abonentami miejscowej sieci i otrzymaniu rachunku, następnie zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni, podczas których telefonu nie używano.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu i rzeczywiste koszty poniesione przez Skarb Pocztowy przy odnotowaniu i ponownem załączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu, oblicza się w linii powietrznej pomiędzy głównymi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe, podlegające opłacie, dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na odległość do 25 klm. po mk.	40.000
„ „ „ 50 „ „	80.000
„ „ „ 100 „ „	120.000
„ „ „ 200 „ „	200.000
i za każde dalsze 100 „ „	40.000

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 28¹⁾. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

a) W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należności od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali, czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiek powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie $\frac{1}{5}$ część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej rozmowy w danej relacji. Za cofnięcie rozmowy prasowej pobiera się $\frac{1}{5}$ opłaty przypadającej za rozmowę prasową. Całą należność zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów. Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie „N„ do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 40000 mk.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawił się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak powiedziano w § 28.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 10000 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic z abonentami innych centrali opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowymi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:

Za połączenie jednorazowe przez jedną noc mk.
lub jedno południe 20000

¹⁾ Dla wyjaśnienia dodaje się, że rozmowy międzymiastowe „zamawiać” można tylko na godziny nocne od 18 do 9 w formie abonamentu miesięcznego, za który opłaca się przypadające należności zgóry. Poza tem można rozmowy międzymiastowe tylko „zgłaszać” i to albo z podaniem nazwiska osoby, z którą chce się mówić, albo bez takiej zapowiedzi. Przy zgłoszeniu należy wymienić miejscowość, numer telefonu, czas trwania rozmowy t. zn. trzy minuty lub sześć minut i rodzaj rozmowy t. zn. pilna czy zwykła. Jeżeli zgłaszający chce podać nazwisko osoby wezwanej ma to uczynić zaraz po wymienieniu numeru.

Miesięcznie za jednorazowe dziennie 240000
„ za dwurazowe dziennie 480000

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzi w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, tej władzy, która pierwsza się zgłosiła, jeżeli jednakże między konkurującymi władzami jest policja państwowa, to jej bezwarunkowo należy się pierwszeństwo.

Jeżeli do skutecznego połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupna i przysobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

- a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznymi bez nocnej służby potrójną należność za rozmowę, jednakże najmniej . . . 480000 mk.
b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową, prócz tego za wykonanie połączenia tak jak w ruchu miejscowym 20000 mk.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowymi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów ustaloną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów, a zatwierdzoną przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym czy to do użytku aparatu głównego czy to dla aparatów bocznych dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik posiadający jeden główny aparat abonentowy ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczają, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innymi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 200000 mk.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się za każde 100 słów lub część tychże 20000 mk.

W razie jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należności za pośrednictwo telefoniczne t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należności za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom pobiera się za każde 100 słów lub część tychże 10000 mk. Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przysyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako listy zwykle bezpłatnie.

III. OPŁATY WAŻNE TYLKO NA OBSZARZE WOJEWÓDZTWA POZNAŃSKIEGO I POMORSKIEGO.

1. Abonament.

§ 34. Za każdy aparat główny oddalony nie więcej niż 5 klm. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczny abonament, który wynosi:

w sieciach telefonicznych do 50 abonentów	4.500.000 mk.
w sieciach telefonicznych od 51 do 100 abonentów włącznie	7.500.000 "
w sieciach telefonicznych od 101 do 200 abonentów włącznie	8.100.000 "
w sieciach telefonicznych od 201 do 500 abonentów włącznie	10.500.000 "
w sieciach telefonicznych od 501 do 1000 abonentów włącznie	12.000.000 "
w sieciach telefonicznych od 1001 do 5000 abonentów włącznie	13.500.000 "
w sieciach telefonicznych od 5001 do 20000 abonentów włącznie	16.500.000 "

§ 35. Jeżeli aparat główny położony jest dalej niż 5 klm. w linii powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne 100 metrów lub część tychże długości przewodu leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm. dodatkową opłatę rocznie 400.000 mk.

Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę, wymierza się wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do tego aparatu, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.

1) Teren w promieniu 5 klm. od centrali jest strefą pierwszą, teren poza kołem o promieniu 5 klm. strefą drugą.

§ 36. Za zwykły aparat boczny, który Zarząd Państwowych Telefonów urządzi i utrzymuje we własnym zakresie, opłaca abonent:

a) za urządzony na tej samej posiadłości gdzie aparat główny, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji:

od każdej stacji rocznie	1.200.000 mk.
za każdą inną boczną stacją rocznie	1.600.000 "

b) jeżeli do połączenia stacji bocznej ze stacją główną użyto więcej niż 100 mtr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 400.000 mk.

c) Za boczne stacje, odległe w linii powietrznej od centrali więcej niż 5 klm. płaci abonent za każde następne, pełne 100 mtr. lub część tychże przewodu mierzonego od stacji głównej analogiczne dodatki jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 35.

§ 37. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzony na tej samej posiadłości gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie	1.600.000 mk.
" dwóch połączeniach " " "	2.400.000 "
" trzech " " "	3.000.000 "
więcej jak trzech połączeniach z centralą	3.600.000 "

b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie	1.440.000 mk.
" dwóch połączeniach " " "	2.880.000 "
" trzech " " "	3.600.000 "
więcej jak trzech połączeniach z centralą	4.000.000 "

c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą, przy jednym połączeniu z centralą rocznie 160.000 mk. przy dwóch połączeniach z centralą rocznie 240.000 mk. " trzech " " " 300.000 " przy więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenie z centralą rocznie 80.000 mk. więcej, t. j. 360.000 mk. i t. d.

d) Przy połączeniach między stacjami bocznymi, zwyczajnymi aparatami i bocznymi stacjami o szeregowym załączeniu za każdą boczną stacją z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie 160.000 mk.

e) Za przemianę bocznych stacji o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowym załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacji o szeregowym załączeniu, koszty własne z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materiału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże koszta rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie 160.000 mk.

2. Inne urządzenia.

§ 38. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 36 lit. c) za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie 960.000 mk. w innym wypadku rocznie 1.800.000 mk.

1) Patrz § 4 i § 6.

§ 39. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne, urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów:

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie 640.000 mk.
2. Za każdą inną boczną stację . 960.000 „

§ 40. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowymi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie 400.000 mk.
2. Za przewód łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównymi lub bocznymi za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 160.000 mk.

3. Za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należytość jak za stacje boczne wedle stawek § 36.

4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 klm. od centrali za nadwyżkę długości przewodu mierzonego od stacji głównej te same dodatki budowlane, jak przy stacjach głównych według § 35.

5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowymi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów pobiera się za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe, należytość, jak za boczną stację wedle stawek § 39.

§ 41. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktry, słuchawki) są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie 160.000 mk.
2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie 160.000 mk.
3. Za drugi mikrofon rocznie . . . 240.000 mk.
4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 240.000 mk.

5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych rocznie 160.000 mk:

6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki rocznie 160.000 mk.

7. Za urządzenie dzwonekowe dołączone do tarcz spadkowych i za drugą słuchawkę nie pobiera się żadnych bieżących opłat.

8. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 7 wraz z dodatkowymi materiałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwoneków, uskutezczone przez samego abonenta do stacji telefonicznych, wykonanych przez Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym przepisany przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należytość za każdy dzwonek wynosi rocznie 160.000 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych, jak np. zdjęcie i ponowne założenie prze-

wodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo doziemnego i t. p. świadczenia, płaci abonent rzeczywiste koszta.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia, nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 42. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację (§ 36); opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 640.000 mk.

2. Przy stacjach bocznych urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów . . 300.000 mk.

§ 43. Za używanie przewodów, których koszta budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy, pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 44. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszta naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

§ 45. a) Należytość za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie . 800.000 mk.

b) Za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną 800.000 mk.

861.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 października 1923 r.

w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1922 roku i 23 czerwca 1923 r. o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. dotyczącego opodatkowania spirytusu.

Na mocy § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 86, poz. 628) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1922 (Dz. U. R. P. № 62, poz. 559) ustęp czwarty o „kredytowaniu podatku” otrzymuje następujące brzmienie:

„Od pokredytowanych kwot podatku mają być opłacone odsetki w stosunku 24% rocznie obliczane od dnia w którym skorzystano z kredytu za cały okres kredytowania”.

§ 2. § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 66, poz. 516) otrzymuje następujące brzmienie: